

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

31

Szerző: *Régen a szomorúság*

Cím: *— ma az öröm iskolája*

Forrás: *Népszó*

1958. 10. 25

Személy

Helyszám

"1958"

Közp. nyomt. XX. cs.

Csupán néhány számot szeretnék összevetni. „Szürke” számadatak ezek, de meggyőzően bontakozik ki belőlük a szomorú múlt és az örömteli jelen.

1934: Külső-Bécsi úti elemi iskola

„A szomorúság iskolái a fővárosban” — ezt a címet adta Móra László, a Budapest, III. ker. Külső-Bécsi úti elemi népiskola igazgatója 1934-ben annak a cikknek, amely a Néptanítók Lapja

67. évfolyam 8. számában jelent meg tollából.

A számok ezt mondják:

Az iskola: 4 tantermes, 130-as létszámú kis iskola.

A szülők: téglagyári munkások és alkalmazottak.

A százharminc gyerek közül:

	65 tanuló	50	százalék
Pesten még nem volt	97	74,6	„
A Margitszigeten még nem volt	41	31,5	„
Munka nélkül van az apja	69	52,5	„
Nem volt még moziban	118	90,7	„
Egyszobás lakásban lakik	12	9,3	„
Egyéb	21	16,1	„
Rádiója van	36	27,6	„
Nem reggelizik	82	63	„
Ingyen ebédet kap	43	33	„
Télikabátja nincsen			

A szülők keresete (csak a nyári szezonmunka idején, mert télen nincs munka a gyárban) heti 8—12—15 pengő. Ekkor, 1934-ben, egyetlen személy heti élelmiszer-

szükségletének 70 százaléka 9,09 pengőbe került. A gyermekek szüleinek 81 százaléka saját maga heti élelmiszer-szükségletét sem kereste meg.

1958: Külső-Bécsi úti Általános Iskola

„Az öröm iskolája”, ezt a címet adhatnánk ma az ugyanerről az iskoláról szóló cikknek.

Az iskola: 12 tantermes s van egy külön napközis terme. (4 tantermet és a napközit a szülők építették fel társadalmi munkával.)

A tanulók létszáma: 476.

A szülők: 81 százaléka ugyan-csak téglagyári munkás.

Mit mondanak ma a számok?

Ki nem volt még Pesten? A válasz; harsány nevetés. Talán helyesebb lenne így kérdezni: hente hányszor?

Ki nem volt még a Margitszigeten? A válasz hasonló. Nyaran-

ta többször, de május 1-én feltétlenül. Talán helyesebb lenne így kérdezni: Ki nem volt még a Palatinus-strandon?

Kinek munkanélküli az édesapja? A gyermekek értetlenül néznek. Ez a fogalom maholnap ismeretlen lesz számukra. Akad egy-kettő, akinek táppénzes az apja, mert beteg.

Ki nem volt még moziban? Ez a kérdés még a kis elsősök önértetét is „sérti”. Hiszen ők már a bábszínházban is voltak, sokan még óvodista kórukban. Most az iskola is elviszi őket ugyanoda. A nagyobbak pedig minden évben

eljutnak egyszer-kétszer komoly, nagy színházba is, sőt sokuknak rendszeres hangversenybérlete is van.

Lakásviszonyok ma:

	tanuló	százalék
Egyszobás lakásban lakik	280	59
Kétszobás lakásban lakik	174	36,5
Háromszobás lakásban lakik	22	4,5
Rádiója van	422	88,7

Ki nem reggelizik? Ilyen nem akad, sőt tekintélyes uzsonnacsomagok kerülnek elő a táskából.

Ingyen ebéd? Ilyenre természetesen nincs szükség. Azok, akik rászorulnak a napközi-ellátásra, mert a szülők dolgoznak, az iskolában kapnak ebédet. (S nem kell érte 7 kilométert gyalogolni, mint régen.) Az ebédért természetesen térítést fizetnek.

Télikabátja mindenkinek van, sőt igen izlésesen, választékosan öltözködnek. A VII—VIII. osztályosok pedig már a divatra is adnak.

A szülők keresete: 53 napközis gyerek szüleinek keresete:

12 szülőnél	1200 forint
15 „	1800 „
15 „	2500 „
3 „	3000 „
8 „	3000 forinton felül.

A szülők nem szezonmunkások többé. Egész évben keresnek, fizetett nyári szabadságot kapnak, s felváltva, a legszebb üdülőhelyeken pihennek.

Ezeket mondják a „száraz” adatok. S lehet-e közömbös elmével és szívvel összehasonlítani őket?

Juhász Ferenc,

a Pedagógiai Tudományos Intézet munkatársa

szinyomda 1926 — 8891